

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:

Εκδοσίς λίβα 15
Εξάμηνος 8

Εξωτερικού:

Εκδοσίς φράγκα 20
Εξάμηνος 12

Αι συνδρομαί πληρώνονται εις
διεθνείς τράπεζας, τραπεζάς καὶ
γραμματεία τῆς Βουλῆς, τραπεζῆς
δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ σφραγίδι.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦς»
ἐν τῷ Α' τμήματι, Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος
διὰ χαρακτήρων τῶν δώδεκα
στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΥ.

~~*

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

~~*

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦς»
ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα,
δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προέ-
λευσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὡς ὄψει.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσοῦς».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἡ κατωτέρω ἀγγελία δημοσιεύεται
παρὰ τὴν ἐν τῇ προμετωπίδι διάταξιν
ὡς προσυμπεφωνημένην:

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδι-
αφερομένων ὅτι πωλεῖται ἡ γνω-
στή ἐν Μουσάλλα κατὰ τὴν ὁδὸν
Πρεσλάβσκα νεόδμητος οἰκοδο-
μὴ τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Πο-
ριώτου ἀποτελουμένην ἐκ τεσ-
σάρων εὐρυχωρῶν ἐργαστηρίων
καὶ μιᾶς εὐαέρου οἰκίας μετὰ ἐξ
δωματίων, ὑπογείου, μαγειρίου,
καὶ αὐλῆς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀγοράσωσι
τὸ εἰς κεντρικωτάτην θέσιν κεί-
μενον τοῦτο κτίριον ἄς ἀπευθυνθῶ-
σιν εἰς τὸν κ. Χρήστον Συμεώ-
ναν (Καραμανλῆν) παντοπώλην
ἀπέναντι τοῦ Δημαρχείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΕΝ ΑΥΣΤΡΙΑ

Ἀν ἡ δημοσία ἐκπαιδεύσει ἐλα-
βε καὶ αὐτὰς ἐν Αὐστρίᾳ μείζονα
καὶ εὐκοσμοτέραν ἐπίδοσιν, ἡ χάρις
ὀφείλεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δημοσί-
ας παιδείας ὑπουργόν, βαρῶνον
Γάουτς, ἄνδρα πολυμαθῆ καὶ ἐμ-
πειρον, χρηματίσαντα ἐπὶ πολλὰ
ἔτη διευθυντὴν τῆς περιωνύμου Θη-
ρεσιανῆς Ακαδημίας. Ἐν αὐτῇ παρ'
ἄλλοις συνταγματικοῖς κράτεσιν ὑ-
πουργοὶ τῆς παιδείας ἀναγορεύ-
ονται ἐνίοτε ἄνθρωποι πάσης σχε-
δὸν παιδείας ἄγευστοι, ἀπλοὶ ὄν-
τες δορυφόροι τοῦ ἐκάστοτε ισχύ-
οντος κομματάρχου, ἐν Αὐστρίᾳ
οὐδεὶς οὐδέποτε ἀνὴρ κατεστάθη
ὑπουργὸς τῆς παιδείας, ἄμοιρος
ὢν τῶν απαιτουμένων προσόν-
των πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ἐντο-
λῆς του. Αποδείξεις δὲ, ἡ τάξις ἡ
εὐκοσμία, ἡ σύνεσις καὶ ἡ περ-
τισμένη ἐμπειρία, μεθ' ὧν διεξά-
γονται ἐν Αὐστρίᾳ πάντα τὰ ἀ-
ναγόμενα εἰς τὴν κατωτέραν καὶ
ἀνωτέραν τοῦ κράτους ἐκπαιδευ-
σιν. Πρὸ ἡμερῶν συζητουμένου
ἐν τῇ αὐστριακῇ Βουλῇ τοῦ προϋ-
πολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς δη-
μοσίας ἐκπαιδεύσεως ἠκουσθησαν
καὶ αὐτόθι, ὡς πολλαχοῦ ἄλλοθι
τῆς Εὐρώπης, μονομερεῖς ἐνστά-
σεις κατὰ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης
ὡς ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος, εἰς
δὲ τῶν βουλευτῶν παρετήρησεν
ὅτι θὰ ἦτο συμπερότερον ἂν ἀν-
τί τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ἐδιδά-
σκετο ἐν τοῖς γυμνασίοις μία τις
τῶν νεωτέρων γλωσσῶν, ἢ ἂν

τοῦλάχιστον περιεστέλλετο ὁ κύ-
κλος τοῦ ἐλληνικοῦ μαθήματος. Ὁ
ὑπουργὸς Γάουτς ἀντιπεξῆλθε λί-
αν ἐντόνως πρὸς τοὺς πολεμίους
τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης. «Μὴ ἀπαι-
τεῖτε, Κύριοι, νεωτεριστικὰ πειρά-
ματα (εἶπε) διότι οὐδαμοῦ ἄλλοθι
συμβαίνουνσι τὰ τολμηρὰ πειράμα-
τα ὀλεθριώτερα ἢ εἰς τὸ ἔδαφος
τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως. Κα-
ταργοῦντες τὸ μάθημα τῆς ἐλλη-
νικῆς, ἀποξηραίνομεν ἰδίαις χερ-
σὶ τὰ δροσερὰ ἐκεῖνα τοῦ ἀρχαί-
ου πολιτισμοῦ νάρματα τὰ καταρ-
δεύσαντα οὐ μόνον τὴν γερμανι-
κὴν ἀλλὰ καὶ τὴν καθόλου εὐρώ-
παικὴν φιλολογίαν. Τίς δύναται,
Κύριοι νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀναγεννη-
τικὴν καὶ ἀναζωογόνοον ἐπὶ τὰ νε-
ώτερα ἔθνη ἐπίδρασιν τῶν ἐλλη-
νικῶν γρομμάτων καὶ τῆς ἐλλη-
νικῆς τέχνης; Τὸ κατ' ἐμέ, πέποι-
θα ἀδιστακτικῶς — καὶ λέγω τοῦ-
το ἐκ διδασκαλικῆς πείρας — ὅτι
εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀπορριψθῶ-
σι τὰ ἡμέτερα γυμνάσια τῆς ἐλ-
ληνικῆς γλώσσης, ἥτις εἶναι ὁ τε-
λεσιουργότατος τῶν ἐκπαιδευτικῶν
μοχλῶν. Βεβαίως κατ' ἀρχάς ὁ δι-
δασκόμενος τὴν ἐλληνικὴν παλαί-
ει πρὸς πολλὰς καὶ ποικίλας δυ-
σχερείας, ἀλλ' ἅπαξ κατωρθώσας
νὰ ὑπέρψη τὰς αἰσθάνεται πολλα-
πλὴν ὠφέλειαν, ὁμολογεῖ δὲ ὅτι
ἡ ἐκμάθησις τῆς ἐλληνικῆς συνε-
πάγεται ἐλάσσονας δυσχερείας ἢ
ἡ τῆς λατινικῆς. Εἰς ἐμέ ἡ διδα-
σκαλία τῆς ἐλληνικῆς φαίνεται το-
σοῦτον μᾶλλον ἀναγκαία, ὅσῳ τὰ
γυμνάσια ὑπῆρξαν ἀνεκαθεν καὶ
θὰ ὑπάρχωσιν αἱ πρὸς τὸ πανεπι-
στήμιον ἀγοῦσαι προπαρασκευαστι-
καὶ σχολαί. Ἡ καθ' ἡμᾶς ἐπιστήμη
στηρίζεται καθόλου καὶ κατὰ μέ-
ρος ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ἢ μᾶλλον εἰ-
πεῖν τῆς ἐλληνικῆς ἐπιστήμης ὅ-
σον δὲ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι οἱ
νεώτεροι προέβησαν ἐπιστημονι-
κῶς πέρα τῶν ἀρχαίων, βέβαιον
εἶναι ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἀποβά-
λῃσι τὰ ἴχνη πάντων ὧσων παρέ-
λαβον ἐκ τῆς ἐπιστήμης τῶν ἀρ-
χαίων Ελλήνων. Ἡ διδασκαλία
τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης εἶναι ἐπο-
μένως ἀπαραίτητος προκαταρκτι-
κὸς ὅρος πάσης παιδείσεως ἐὰν
ἀπωθήσεται αὐτὴν, ἀπωθεῖτε καὶ κα-
θαίρετε τὸν κραταιότατον στῦλον
τῆς καθόλου παιδείσεως, τῆς συ-
ναπτοῦσης ἡμᾶς πρὸς τὰ ἔθνη τῆς
ἐσπερίας Εὐρώπης, συγκαταστρέφετε
δὲ καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν λειτουρ-
γίαν τῶν πανεπιστημίων. Τότε θὰ
δισπᾶτο πάσα συνάφεια τοῦ πνευ-
ματικοῦ τῆς Αὐστρίας βίου πρὸς

τὸν βίον τῆς Γερμανίας, Ἀγγλίας
καὶ Γαλλίας, ἡ διάσπασις δὲ αὐ-
τῇ θὰ καθίστατο ἐπὶ τέλους εἰς ἡ-
μᾶς λείαν βλαβερὰ. Προτιμότερον
νὰ μὴ διδάσκηται μηδαμῶς ἡ ἐλ-
ληνικὴ γλώσσα ἢ νὰ διδάσκηται
μονομερῶς καὶ περισταλμένως». Ἡ
Βουλὴ, οἰονεὶ ἀπαρπαγεῖσα ἐκ
τῶν λόγων τοῦ εὐγλώτου ὑπουρ-
γοῦ, ἐπεκρότησεν ἐνθουσιωδῶς.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ. Ἐπιστέλ-
λει ἡμῖν ὁ ἐν Αθήναις ἀνταποκρι-
τὴς: «Παρατηρήθη κατὰ τὰ τελευ-
ταία ἔτη ἀκατανόητος ἀνοχή τῆς
Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἀπέναντι τῶν
δολίων γάλλων θιασαρχῶν οἵτινες
λυμαίνονται τὴν Ἀνατολὴν διὰ πρω-
τοπειρῶν πτωχῶν ἡθοποιῶν, οὓς ἄλ-
λως τε ἐκμεταλλεύονται συνιστών-
τες αὐτοὺς εἰς τὸ κοινὸν διὰ τῶν πρω-
τοτυπωτέρων ρεκλαμῶν ὡς χρημα-
τίσαντας ἐν τοῖς μεγάλοις τῆς ἐσ-
περίας κέντροις. Ὁ ἐφετεινὸς παρ'
ἡμῖν μελοδραματικὸς θίασος ἐξαί-
ρέσει διὰ μελοδράματα πρώτης τά-
ξεως ὑψιφώνου ἀμέμπτου ταλάντου
καλλιτέχνης δεσπ. Εὐλῆς τῆς ἡδῆ
συμβληθείσης μετὰ θιασάρχου ἐν
Μιλάνῳ τῆς Ἰταλίας διὰ τὴν ἐαρι-
νὴν περίοδον καὶ τοῦ ἐξίσου καλλι-
τέχνου ὀξυφώνου Dereims, τὰ λοιπὰ
πρόσωπα τοῦ θιάσου εἶναι ἐκ τῶν
κοινοτέρων καὶ τῶν ρεπόντων εἰς ἀ-
νοικτέρμονα ἀλλαχοῦ σφυρίγματα
τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν εἶναι ὁμολογου-
μένως τὸ ἀνεκτότερον ὅλων ἐν τῇ
Ἀνατολῇ καίτοι κατέχει τὴν πρω-
τίστην θέσιν ὑπὸ ἔσπιν τῆς καθό-
λου μορφώσεως ἐν Αὐτῇ, τελευταί-
ον τὸ κοινὸν ἔδωκε δείγματα ἐπιθέ-
σεως πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν Chaudruc
καὶ Jeannoy διεσπόμενον θίασον
συρίξει νέον τινα ἄρτι ἀφικόμενον
ὀξυφώνον ὅστις ἐξέλαβε τὰς Αθή-
νας διὰ καιρόπολιν τῆς Κίνας. Τὸ
γεγονὸς ἔλαβε μεγάλας διαστάσεις
καὶ ὡς ἐξ συμφώνου οὐδαὶς παρί-
σταται κατὰ τὰς παραστάσεις μο-
λονότι προὑπληρώθησαν τὰ τῶν συν-
δρομητῶν καθίσματα. τοῦτο ἔνεκεν
ὁ ἐξωλέστατος Jeannoy εὐηρεστήθη
νὰ ἐξυδρίσῃ τοὺς Ἕλληνας πολυει-
δῶς καίτοι ὡς μανθάνω θὰ γίνῃ
τοῦ λοιποῦ ἀντικείμενον τῶν ἀστο-
νομικῶν ἀνακρίσεων ἰδίᾳ δὲ διὰ τὸ
σημαντικώτερον γεγονὸς ὅτι ἀπειλεῖ
τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἡθοποιούς ὅτι οὐδὲν
ἔχει διὰ ν' ἀμείψῃ τὴν ἐπὶ τρίμη-
νον ἐργασίαν των, ὄντων δὲ τῶν
ταλαιπώρων ἡθοποιῶν ἡναγκασμένων

ν' ἀποταθῶσι εἰς τὸ Γαλλικὸν Προ-
ξενεῖον ὅπως δυνάμεν τοῦ ὑπογρα-
φέντος μετὰ τῶν ἀξιολύμων τούτων
θιασαρχῶν συμβολαίων διεκδικήσωσι
τοὺς ἀπαραίτητους μισθοὺς των διὰ
τὴν ἔλλειψιν τῶν ὁποίων ἐξηντή-
σθησαν ἀπέναντι τῶν παντοπωλῶν
οἵτινες καλῇ τῇ πίστει ἐχορήγουν
αὐτοῖς τὰ πρὸς τὴν ζῆν. Φρονῶ ὅτι
μεγαλότερος τῶν γάλλων ἐχθρὸς
οὗτε οἱ Δαχομέοι εἶναι ἀπὸ τὰ ἐρ-
πετὰ ταῦτα ἀξιώσιμα πρόσωπα τὰ
ὅποια ὀνομάζονται θιασάρχαι θιά-
σων rot-pourri».

Δ. Ζ.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Οἱ διάφοροι λόγοι δι' οὓς
νομφεῖται τῆς
ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
(ὑπὸ H. Sternberg)

Καὶ τώρα ἄς ἐλθωμεν εἰς τὸ τρίτον
τῶν μνημονευθέντων ἐλατηρίων, εἰς
τὴν ἐπιτραπέζιον σκευὴν. Αὕτη προση-
νέχθη εἰς ἐκδήλωσιν σεβασμοῦ ἀνωτέ-
ρω τινὶ ὑπαλλήλῳ τοῦ Βερολίνου ὑπὸ
τῶν ὑποδεεστέρων του ὑπαλλήλων κα-
τὰ τὸ τεσσαρακοστὸν ἰωβιλαῖον τῆς ὑ-
πηρεσίας του. Τὸ ἀγαθὸν γερόντιον
θὰ ἠσθάνετο μεγάλην χαρὰν ἐπὶ τῇ
ψευδαργύρῳ τούτῳ, ἂν συγχρόνως δὲν
εἶχεν ἐννοήσῃ ὅτι ἡ σκευὴ αὕτη ἀνευ
τραπέζης δὲν ἐκπληροῖ τὸν κυρίως σκο-
πὸν τῆς. Τέλος ὑπερνηκίσεως διαφόρους
δισταγμούς, ἐπίστευσεν ὅτι διὰ τῆς ἀ-
γορᾶς μιᾶς ὥραις τραπέζης παλαιοῦ
γερμανικοῦ ρυθμοῦ ἐκπληροῖ τὸν σκο-
πὸν τῆς σκευῆς. Δυστυχῶς ὅμως τὸ
πράγμα δὲν εἶχεν οὕτως. Ἡ λαμπρὰ
δὴλ. τράπεζα δὲν ἀπετέλει ἀρμονίαν
οὐδεμίαν μετὰ τὰ μέτρια ἐπιπλα τοῦ ἀ-
γάμου γεροντίου, μάλιστα ἡ διαφορὰ
μεταξὺ ἀμφοτέρων προσέβαλλε τὴν κα-
λαισθησίαν τοῦ ἀνδρὸς εἰς τοιοῦτον
βαθμὸν, ὥστε ἐνόμιζεν ὅτι ἐντὸς τῶν
τεσσάρων τοίχων τότε μόνον θὰ ἠδύ-
νατο νὰ εὐχαριστήσῃ, ἂν ἡ ὅλη διακό-
σμησις ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὴν τράπέ-
ζαν. Οὕτω λοιπὸν ἐγένετο ἡ μεταβολὴ
ἀλλ', ὡ τρόμος! τώρα ἐγένετο πάλιν
κατάδηλον, ὅτι διὰ τὴν τοῦ νέου συρμοῦ
διακόσμησιν ἡ μέχρι τοῦδε κατοικία
ἦτο πολὺ στενόχωρος, καὶ ἦτο ἀνάγκη
νὰ ἐνοικιασθῇ μία εὐρυχωρότερα, ἂν
δὲν ἤθελε νὰ πωλήσῃ ἀμέσως πάλιν
τὰ μόλις πρὸ ὀλίγου ἀγορασθέντα ἐπι-
πλα. Μὲ βαρεῖαν τὴν καρδίαν ἀπεφά-
σισεν ὁ γέρον κύριος τὴν μετοικεσίαν
καὶ ἀργότερα, ὅτε ἐγνώσθη ὅτι ὁ ὑπρέ-
της του δὲν ἠδύνατο μόνος του νὰ κα-
θαρίξῃ τὰ πολλὰ δωμάτια, τὴν παρα-
λαβὴν δύο ὑπηρετῶν.

